

Hørluf Rasmussen: Der foreligger nu en betænkning vedrørende forslag til lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten. Ingen kan vel fortænke mig i, at jeg betragter denne betænkning som et for tidligt født menneskebarn, hvor faderskabet formentlig ikke vil være vanskelig at bestemme, medens til gengæld bidragspligten kan udvides til at omfatte 5, personificeret i de 5 partier, som har været med i forliget. For tidligt fødte børn anbringer man i en kuvøse, og der er faktisk intet til hinder for, at et væsen, der har fået en lidt ublid medfart i starten, kan vokse sig stor og stærk og velskabt. Om det bliver tilfældet med det foreliggende forslag, tør jeg slet ikke spå. Der findes mange anlæg, som med tiden kan gå i vidt forskellige retninger og blive til skade.

Hvis man straks går over til at bedømme de gode egenskaber, standser man først ved det gode anlæg, der manifesterer sig i forslagets fastholdelse af de gældende regler for beskattningen af vore ældre og syge medborgere. Her vil de fleste formentlig vedstå faderskabet; jeg vil i hvert fald ikke tøve med at vedstå det. Lige så vel som jeg ytrede betænkelighed ved at beskatte borgere med ens løn forskelligt, finder jeg det meget betænkeligt, at der i den nye ligningslov sker direkte forringelser, specielt når disse forringelser vil ramme en efter vor opfattelse i forvejen hårdt ramt befolkningsgruppe.

Bibeholdelsen af reglen om fradrag på 30 pct. af merindkomst er et arveanlæg, jeg ikke tror vil skade, og som set i relation til det efter min opfattelse kedelige anlæg — de nye regler om at fratrække betalt, pålignet skat — vil have en neutraliserende virkning. At man har kunnet medvirke til, at den blandt unge berygtede tillægsskat bortfalder, tyder på en positiv indstilling fra alle sider. Loven har fungeret noget besværligt på dette område, men hvilken nettovirkning det overhovedet vil få — det kan vi vist roligt sige — vil udskrivningsloven komme til at give os et fingerpeg om.

Allerede ved sin fødsel har barnet fået et håndfast løfte med på vejen, idet man nu går helt bort fra det uretfærdige børnefradrag og vil lade det afløse af det meget bedre børnetilskud, der formentlig vil benytte sin frihed til at styre mod den højt-

ærede socialministers ministerium og for tid og evighed forlade den højtærede finansministers ministerium. Forlydendet om, at børnetilskuddet har fikseret sig omkring 400 kr., kan vi kun hilse med tilfredshed; det vil givet være realistisk at standse her eller i bedre fald gå videre fra dette punkt end at standse ved det tidligere nævnte beløb på 300 kr. Må jeg dog i denne forbindelse anføre, at problemet må tages op til grundig undersøgelse; for mig at se ligger de 400 kr. stadig i underkanten af det rimelige. Spørgsmålet om, hvorvidt børnetilskuddet skal udbetales til alle børn uanset forældrenes indtægt, bør formentlig også tages op til nærmere drøftelse.

Et beskedent arveanlæg, som jeg selv faktisk er fader til, og som jeg håber den højtærede finansminister vil være gudfader til, er spørgsmålet, om man ikke skal kigge på en begrænsning af de gældende regler om fradrag for udgifter til reklame, repræsentation o. lign.

Der kan kun udtales tilfredshed med, at man indfører nye regler vedrørende beskattningen ved dødsfald.

Det har været drøftet, om ikke tiden var inde til at underkaste de forskellige opsparingsordninger en undersøgelse, og jeg kan fuldt ud tilslutte mig det ved første behandling derom ytrede.

Vi har betænkelighed ved, at man vil bibeholde de gældende regler om etableringshjælp; specielt mener vi, loven på dette område bliver administreret for uensartet. Vi har ikke kunnet få gennemført vort i hvert fald i mit indlæg rejste forslag om, at administrationen overgår direkte til statens ligningsdirektorat; så vidt jeg kan forstå, vil den højtærede finansminister udsende et cirkulære til skatterådene, og så skulle der være mulighed for klare retningslinjer.

Jeg vil ikke lægge skjul på mine betænkeligheder ved indførelsen af bestemmelsen om, at pålignet betalt skat kan fradrages på selvangivelsen. Bestemmelsen vil under sædvanlige omstændigheder virke som en begunstiggelse for velhavere, der stort set i forvejen har rige muligheder for at skære toppen af deres indkomst. I hvilket omfang den vil øge skatten for dem, der ikke har mulighed for at forudbetale, kommer naturligvis til at afhænge af, hvor store forudbetalingerne og dermed provenutabet skøn-